

Záujmom práce bol náhľad na tému pralesa v diele La vorágine (Vír). Naším cieľom bolo študovať jednotlivé spôsoby zobrazenia pralesa, pričom sme brali do úvahy niektoré sporné aspekty (prales ako mýtická bytosť či dôsledok halucinácií).

V prvej kapitole sme sa venovali zaradeniu diela do kontextu hispanoamerickej literatúry, a to k tzv. regionálnemu románu („román zeme“).

V druhej kapitole sme sa zaujímali o vplyv na Riverov román, vychádzajúc hlavne z autorovho života. Azda jeho najvýznamnejšou cestou, počas ktorej okúsil na vlastnej koži atmosféru pralesa, bola výprava v komisii, ktorá mala vyriešiť problém kolumbijskovenezuelských hraníc.

Tretia kapitola poskytuje pohľad na dielo a venuje sa typom rozprávania, rozprávačom, štruktúre románu, tematike a tiež postavám a ich premenám. Dielo La vorágine má ako štruktúru rámcové rozprávanie, kde rámec je tvorený dopisom J. E. Riveru adresovaný ministrovi. Hlavným rozprávačom je Arturo Cova, skrze ktorého perspektívu je románová realita nahliadaná. Z hľadiska tematiky, román predstavuje širokú mozaiku motívov. Jedná sa o milostný príbeh, priateľstvo, česť, násilie, osudovosť, smrť, nebezpečenstvo, mágiu a cestu. Najvýznamnejšie motívy, i keď hodnotenie významu je vždy relatívne, sú milostný príbeh, smrť, násilie a cesta. Hlavnou postavou je Arturo Cova. Ďalšou významnou postavou, vďaka ktorej sa dozvedáme o krutostiach v pralesi je Clemente Silva.

V štvrtej kapitole sme sa venovali téme pralesa a rôznym zobrazeniam: prales ako prostredie, interpretácie pralesa, vzťah človeka a pralesa a ich vzájomné vplyvy, prales ako magická bytosť a napokon paralela medzi človekom a pralesom.

V prvom rade sme sa venovali pralesu ako prostrediu, v ktorom prebieha dej románu. Išlo najmä o pohľad Artura Covu, i keď nebol jediný. Následne sme sa zaoberali rôznymi interpretáciami pralesa: prales ako väzenie, peklo, Matka, cesta do pralesa ako cesta do stredu sveta či plodivá sila. Ďalej sme si kládli otázku, či prales vplýva na človeka. V ďalšej časti sme skúmali otázku pralesa ako magickej sily či výplod halucinácií. Napokon sme sa upriamili na paralelu medzi človekom a pralesom, a to konkrétne medzi postavou Clementa Silvu a „zraneného“ stromu.